

Oaza likovne/slikarske pismenosti

U Muzeju za umjetnost i obrt od 19. do 24. veljače održana je izložba radova učenika Slikarskog odjela Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn. Likovna zrelost tih radova na visokoj razini kontekstualizira smisao odjela

Naslovio sam ovaj tekst „Oaza likovne (slikarske) pismenosti“ ne zbog pretencioznog ushita ili skribomatske neprimjerenosti, već samo imajući u vidu prisutnost Škole primijenjene umjetnosti i dizajna (Zagreb), u čijem je sastavu Slikarski odjel, a koja desetljećima njeguje likovno zdravlje mladih osoba (učenici) osposobljavajući naraštaje učenika za likovno-umjetničku struku. I to kompetentnih likovnjaka koji su kapitalni agens kreativnih snaga naše sredine. Značajan je broj učenika kasnije razvio svoje potencijale slikarskog izražavanja do zrelosti „poziva“. Znatno je veći broj onih koji su svoje likovne zadatke obavljali u „sjeni“, no, svojom prisutnošću akteri su nevidljive scene, koja je ako pošteno promotrimo, korektiv za ublažavanje likovne nepismenosti. Danas se pokazuje posve pogrješnom tezom o povijesnoj ropotarnici likovnih fenomena i formi u korist novih oblikovnih metoda; dapače, tek dobri susjedski odnosi svih mogućnosti mogu u formativnom razdoblju mladog čovjeka sažeti „osobu“ na mjeru misaone osjećajnosti koja ne će pasivno primati estetske agonije, to često utočište ignoratskog mentaliteta, globalizacijski sadržaj elektroničkog kiklopa, dominaciju medijske i ine prostaštva slike, uopće tržišta mentalnim protezama. Slikarski odjel poprište je takvih mogućnosti različitosti, a to znači budnost mozga (likovna misao), oko i ruke, oaza organizirane likovne pismenosti, dignuta na razinu slikarske koncepcije (izvedba). Kada je u pitanju izložba likovnih radova učenika Slikarskog odjela, kao rezultat strukovno-obrazovnog procesa, s radošću pozdravljamo susret u

kojem obnavljamo principe slikarskog gledanja; usmjerenje prema bitnim sastavnicama slikarskog sadržaja svijeta, usmjerenje na specifične metode slikarskog i dekorativnog oblikovanja koje se inaugurira kroz kulturu plohe. Ovdje treba imati u vidu učenika koji u procesu likovnog sazrijevanja prolazi sve vrste crtačkih i slikarskih tehnika kako bi razvio opažajnu djelatnost te studijskim i analitičkim pristupom afirmirao svoje izvedbene mogućnosti. Pozornost je, dakako, posvećena razvoju osobnih inklinacija i stabilizaciji senzibiliteta. Stoga, crtanje i slikanje u svojim sadržajima potiču kulturu crtačkog, tonskog i kolorističkog pristupa te fenomene prijevoda i slikarsku formu. Kroz predmet „Slikarsko projektiranje“ učenik se ne odriče stečenog likovnog materijala u predmetu „Crtanje i slikanje“, već ga kao pozitivno iskustvo imaginira u kompleksnije kompozicijske cjeline. Tako postignuta interakcija između analitičke i slikarske analize i sintetičke kompozicijske inovacije.